

Bernhard Barnstorff

**Johannes Barnstorffius ... Hodie Academiae Rector Ad Exeqvias ... Domini
Henrici Ernesti de Cramm Eqvitis Megapolensis Sacrae Theologiae Studiosissimi
A Meridie Frequentandas ... invitat**

Rostochii: Weplingius, [1702]

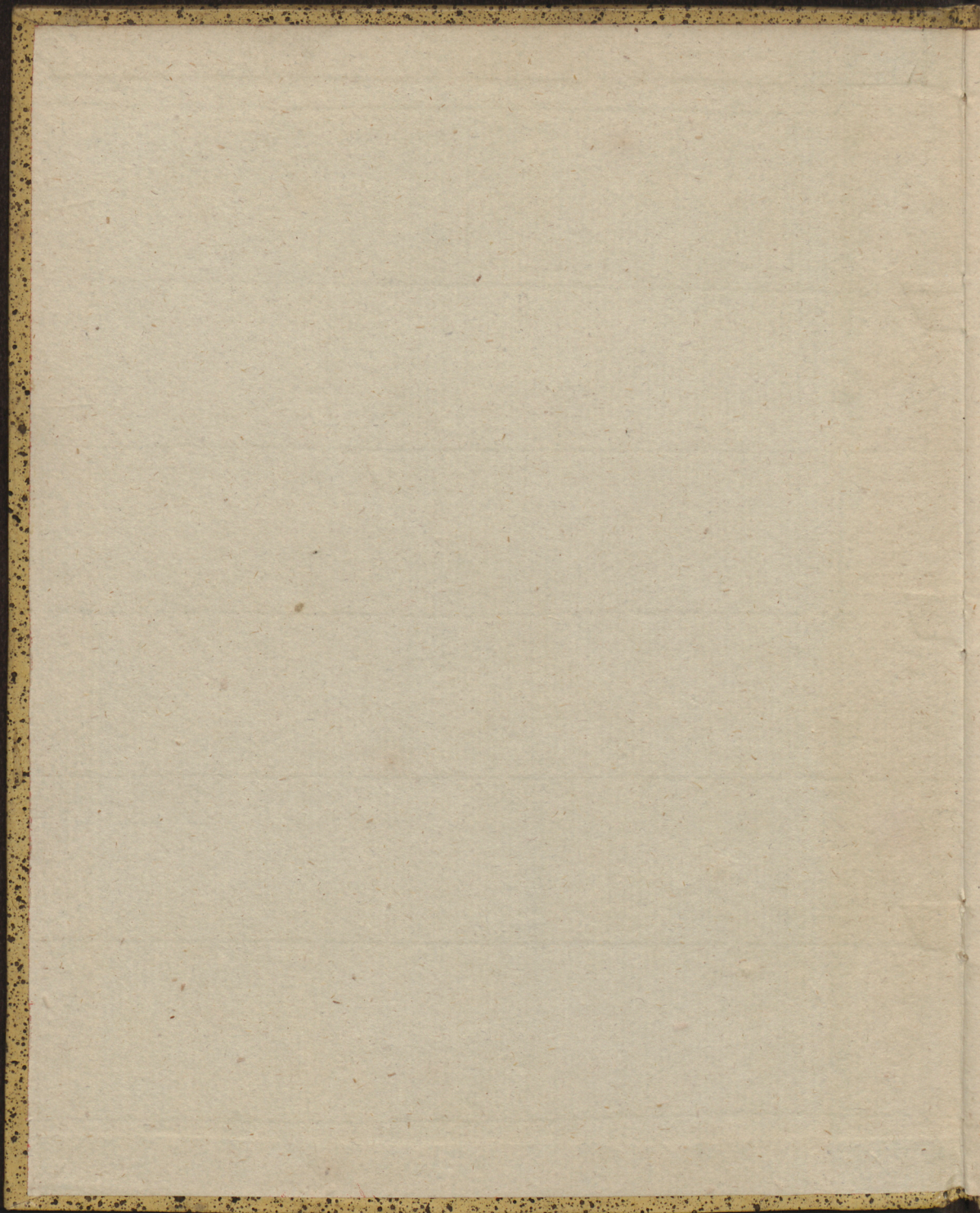
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747207658>

Druck Freier Zugang

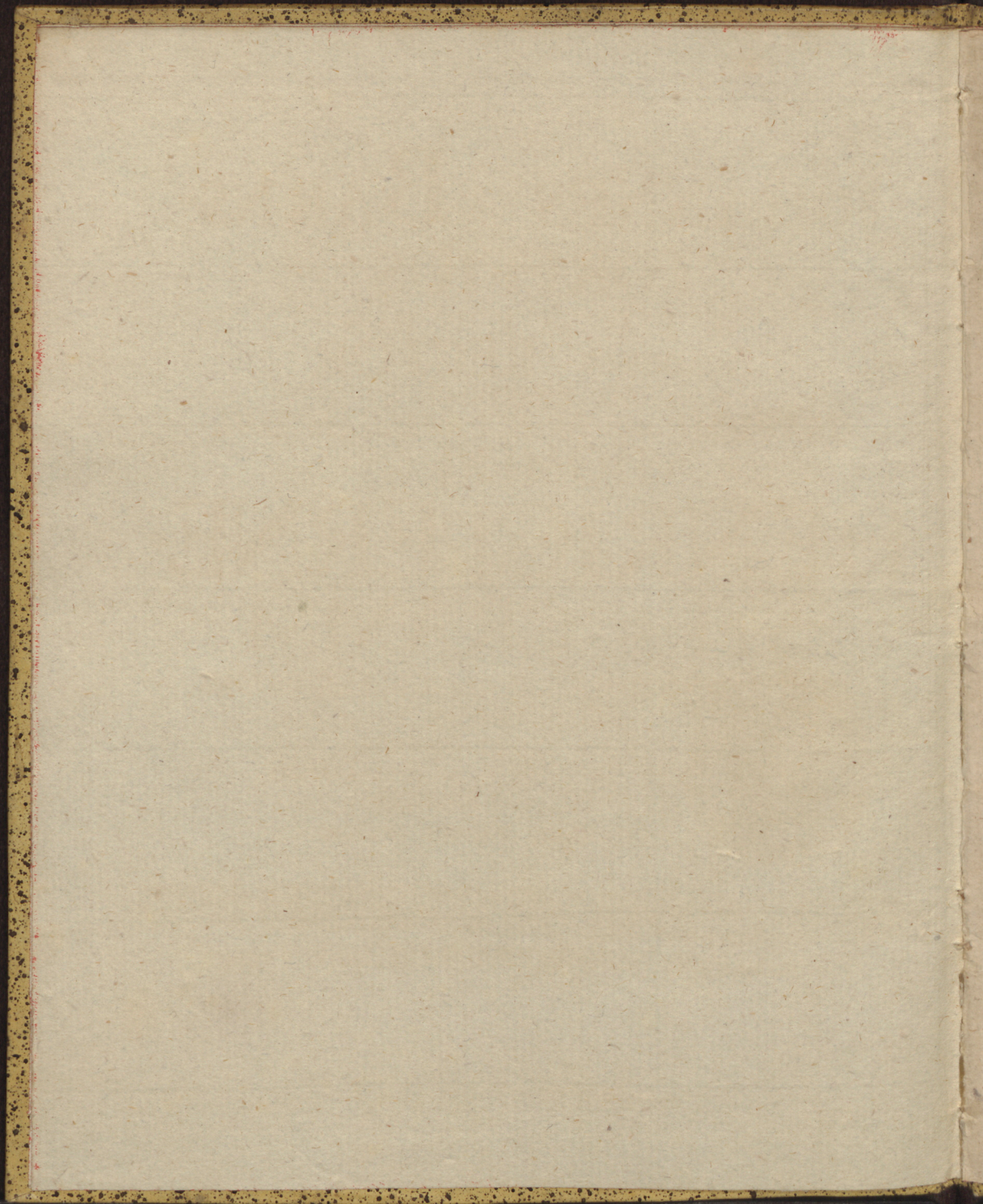

Barnstorffius, J.,
in H. E. de Cramm.
R.(1702.)

57.

BB.

76.

JOHANNES BARNS- TORFFIUS

U. J. D. AC P. P. HODIE
ACADEMIÆ **RECTOR**

AD EXEQVIAS
GENEROSI atq; PRÆCLARISSIMI DNI.
DOMINI

HENRICI ERNE- STI de CRAMM

ROSTOCKENSIS SACRÆ THEOLOGIÆ
STUDIOSISSIMI

MERIDIE FREQUENTANDAS;
PRO-CERES CIVESQVE ac FAUTORES
REIPUBL. LITERARIÆ

Omni humanitatis ratione invitatur

Rostochii, Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

57.

Handwritten signature or note in red ink.

Non sine ma-
gna animi ægritu-
dine extremum hodie offi-
cium persolvo *Generoso atque*
Praclarissimo DNO. DE
GRAMM, generis nobili-
tate ac Studiorum glòria,
dum viveret, florentissimo.

Hujus enim Viri - Juvenis præmaturæ morti
eo gravius indoleo; quia præter vulgarem Aca-
demicae civitatis conditionem præcipuum so-
lertiae pietatisque exemplum dedit. Ipsi jam apud
mentem vestram penitus judicate; ego quid sen-
tiam in illa optimi civis, ac solertis studiosi, ac ho-
minis pii, ac *Nobilis Theologia addicti* jactura? Haud
mihi absimilis inter vos est conversatio, quasi in-
ter medias arbores in spem seculi satas, ac largam
messes pollicentes procederem. Hic sane quo-
ties turgida procella aut vehementior Spiritus hoc
ce

ce nemo meum DEO ac literis Sacrum divellit,
confundit, disjicit; non leviter ipse commoveor.
At, si arbores cadunt, si ex imis eruuntur, si in-
superabili ictu prosternuntur; id nimis triste spe-
ctaculum est. Neque enim ullus spei gradus est,
unde difficilius dejiciamur; quam si ipse eventus
jam radices egit, si rerum documenta succrescunt,
& ipsius complementi præludia conspectui nostro
fese insinuant. Qvalis eqvidem mihi multis mo-
dis deprædicanda, & quotquot nostratem hunc in-
timius noverunt, quotidie perspecta fuit DNI. de
CRAMM conditio ac indoles. De qua dubito
an fatis honorifice ac digne scripturus sim; id au-
tem compertum jam habeo, nihil hic nimis fore.
Quod si enim de absentibus pietas, de mortuis
æqvitas bene loqvendi officium postulat; eo quod
neutri calumniam refellere, mortui ne quidem re-
scire possunt: hic certe nihil laudis ac honoris
desiderari merito patiar. Nam ita vixit *beatus*, ut
de vivo omnes optime senserint: quid jam erit, ubi
beate defuncto majori pietatis contentione bene-
dicendum est? O utinam eas laudes, quibus TU-
AM, sancta mens, memoriam prosequimur, etiam
diutius inter vivos usurpasses; O utinam Tua
causa Patres Aademix, quæ vota ac bona omnia
animis concepta habebant, prius explicare; Tu
autem explicata non explere tantum, sed superare
potuisses! Extant jam in valvis publicis vestigia
programmatarum, quæ generosorum Theologo-
rum vita ac morte Celebrium laudes repræsentant

runt; eadem & Tu tempora præstolari debuisses,
antequam ex nostra Academia commigrares. Cur
enim illa honorum ac gloriæ via TE non cepisset?
cur cathedra Academiae ac Ecclesiæ non pro orna-
mento olim habere potuisset; cum in utraq; jam
fatis solerter constiteris? Enimvero cum ipso
generis splendore generosam menti Tuæ indolem
fuisse congenitam, Tuus ad altiora progressus & ad
summa eventus manifesto indicio demonstra-
vit. Quocumq; enim me verto, laudis plenam
omnino materiam deprehendo, quæ mihi ad præ-
sentis Scriptionis argumentum sufficit. Quod
si enim ab origine beate defuncti exordium capio,
præcipuum in ipso laudis nomen est, quod ipse
nobili stirpe progenitus nascendi nobilitatem vir-
tutis ac doctrinæ augmentis subinde promoverit.
Natus autem est WANGELINI, quod satis ce-
lebre est nostræ Megapoleos prædium A. 1678. die
3. Junii. Longam vero avorum proavorumq;
seriem recensere, haud scio an præsentis loci esse
queat; eo quod ipse noster tantum nomen sua
meruit sive industria, sive virtute; quantum exqui-
sitissimo sufficit encomio. Accedit, quod nobi-
lissimam ipsius gentem nunc ab imo repetere non
liceat; eo quod mors ipsius præmatura non modo
spem communem, sed accuratam de ejus majori-
bus notitiæ copiam nobis præripuit. Satis pro-
inde fuerit, hic nominasse parentem ejus Generosiss.
JOACHIMUM ERNESTUM de Crani/Hæredit.
in Wangelin militaris quondam cohortis præfectum,
in

inLuneburgensi principatu stipendia facientem & summa dignitate conspicuum. Qui nostratem ex ANNA MARGARETHA de Tesien/genuit, & cum ipso singulare nobilitatis monumentum reliquit. Si in externo splendore aliquid præcipuæ laudis, si quicquam ingenuæ recumberet gloriæ; nunc e quidem prolixior forem in progenie ipsius enarranda. Cui negotio feliciter pertexendo si opera danda foret, paternam certe originem ex gente nobilissima apudLuneburgenses, Jam inde ab A. 1366, uti ex publicis monumentis constat, inclyta; maternosque natales ex celeberrima inter equestrem Megapoleos ordinem familiâ promptissima ratione deducerem. At quid est paternarum virtutum gloria; quid alieno labore paratum nomen; Si veram requiras nobilitatem? Quæ uti genuino ordine transit ad beate defunctum, ita cum ipso Sanguine cumque provec-ta ætate semper magis fuit Conspicua ac memoranda. Ubi illud admodum leve ac quotidianum videri potest; quod primitias ætatis ac studiorum eo converterit, ubi talis ætas atque conatus quam maxime proficiunt. *Suerini* nempe, quæ hactenus principalis Sedes est Megapoleos, trivialis Scholæ doctores non minori studio, quam usu audivit. Neque est quod hic industriæ argumenta requiram, cum eousque processerit ibidem, ut magna cum laude in ipsos Academia recessus penetrare feliciter potuerit. Facere non possum, quin

A;

man

manu quasi deductus, hic viam illis monstrem;
qui vel nascendi conditione, vel quacunq; alia neces-
sitate ad artium studia compulsi, ultra solum ac
inane discendi propositum ne latum, quod ajunt,
unguem procedunt. Cogitent illi, si rarioris sit
eventus nobili gente ortos, literarum gloriam se-
ctari; quotidianum utique esse debere, ut alii te-
nuem nativitatem doctrinae ac virtutis emolumen-
to compensent. Nihil est, mea Sententia, quod
aeque ad laudem Dni. de CRAMM spectare
existimen, quam quod ille aut Splendorem aulae,
aut militiae gloriam, aut reliquas nobilium homi-
num accessiones, sibi ultro obvias sponte omise-
rit, studiisque mentem dederit; & quod magis est
Sacrae Theologiae operam suam consecrarit: Quod
quanta factum fuerit industria, quanto ad Supre-
ma fastigia nisu, siquidem feliciter non recensue-
ro; provocari tamen poterit ad Praeceptorum no-
titiam, ad commilitonum iudicium, ad MStorum
Scriniis B. defuncti repositorum frequentiam. Ita
nempe is adhaesit nostratium doctorum Scholis,
ita est docentium ore pependit ac Spiritu, quasi olim
eorundem gravitatem viva voce expressurus,
αὐτὸς ἑαυτὸν repraesentaturus, omnemque doctrinam
exemplo redditurus. Salutavit autem hanc arti-
um illustrem officinam proximo abhinc biennio;
eundemq; habuit civitatis Academicæ praecipuum
Auspicem, quem deinceps Praeceptorem nactus
fuit Magnif. ac Summe Reverend. Dominum
GRUENENBERGIUM: Theolog. D. Celeberr:
ac

ac Serenissimo Patronò Principi nostro à Con-
siliis Ecclesiast. Et quamquam in oculis omnium
pernix ipsius industria versata fuerit, eoq; nomi-
ne nulla porro mentione opus habeam studiorum,
qveis maxime incubuerit: Memoria tamen illius
ac aliorum conspectui id facillime tribuam; ut hoc
loco nonnulla dinumerem diligentiae ejus docu-
menta. Audivit nempe, & praesenti quoque
animo audivit ac manifesta utilitate percepit Illu-
stris apud nos, omnemque Ecclesiam Theologi,
JOHANNIS FECHTII (cum cujus solo nomi-
ne omnem honoris titulum complector, merita
ejus non assequor) Scholas contra Indifferentismi
pestem publicas, & per examinis rationem utilissi-
me dispositas privatas. Audivit quoque Magnif. A-
cademiae hujus Doct. Theol. D. Num HABICH-
HORSTIUM, venerabilem FCtis Th. & Academiae
Seniorem; partim Hebraeae linguae rudimenta do-
centem, partim laudabili opera studiosam juven-
tutem disputando exercentem; ubi ipse noster par-
tes suscepit, susceptasque cum laude vindicavit
Qvo vero nihil omnino in se desiderari pateretur,
sacrae oratoriae artificium ab Excell. DNO. D.
GRAPIO; universae Philosophiae ambitum, quem
alias Panosophiam appellant, à Maxime Reveren-
do DNO. M. WEIDNERO didicit. Forte autem
ipsius B. defuncti judicio praecipua reddenda foret
Generoso & Summe Reverendo DN. D. de
KRAKEVIZ, doctrinae ac institutionis gratia. Is
namque

namque sive domesticum, sive publicum studium
an hunc quoque, inter reliquos suae fidei ac dexteri-
tatis commissos contulit, ac tantum non consum-
sit. Huic adfuit, cum fundamenta Theologiae,
universaque Hebraici Textus & lectionis Volumina
privato studio, Christianamque Catechesin publice
praelegeret. Quin & quantum sub illius auspiciis
promoverit, publico edidit specimine haud ita pri-
dem applaudente universa doctorum concione
theses ejus ex universa Theologia controversia-
rum selectas egregie defendens. Et haec praeci-
pua eorum enumeratio est, quibus noster aliis indu-
striam suam ac discendi ardorem commonstravit.
Quod si enim sigillatim ipsius industria, quam pri-
vato studio excoluit, enumeranda esset; forte to-
tidem, quot nobis interfuit dies, totidemque no-
bis reputari deberent. Afforet exceptione major
testis, utut Domesticus, Generosus ac Reveren-
dus DN. C. A. de BUHLAU, Sacrorum An-
tistes ad S. Petri aedem optime meritis, si divina
voluntas eundem piorum votis ac familiae reddi-
disset; ac quanta sedulitate hic noster, quamque
ingenue fuerit proficiendi ardore, post plurima
rerum experimenta edoceret. Ejus namque huma-
no ac liberali hospitio primum fuit exceptus, & so-
lida doctrinae nutrimenta in ipsius familiaritate fe-
liciter digessit. Imò si vivus adesse testis deberet,
in universa Generosi DNI. de Blessen/familia, cui ho-
spes interfuit, pertinacissimi laboris, multiplicis
pro doctrina vigiliae, variaque, virtutis indicio, fi-
dem

dem scriptioni præsentī faceret. Credo, me bonum fore interpretem, si hic B.DNI. de CRAMM, nomine immortales isti familiæ dixerō grates, pro humanitate, qvā eundem vivum; pro fidelitate, qvā moribundum; pro amore, qvo mortuum prosequi dignantur & dignati fuere. Redundabit in eosdem suprema votorum ratio, qvā nunc in ipso divini vultus conspectu beata anima præsentissime expedit. Non vulgare enim id fuisse officium, qvo ipsum morti vicinum exceperē, ipsa morbi contagiosa ratio latis arguere videtur. Initia ejus mali jam inde à 19. die proximi abhinc mensis, ad extremam mortalitatis vicem subinde creverunt. Qvā morbi pervicaciam accusat, eademqve opera præmaturum Optimi Juvenis obitum plorat, *Frater Charissimus DN. Doct. BERNHARD, BARNSTORFF, Med. P. P.*
„ his verbis: Febris continua, qvā Generosus
„ DN. CRAMM, per 14. & qvōd excurrit, dies
„ satis misere laboravit, ab initio statim haud ob-
„ scura malignitatis suæ monstravit indicia, præ-
„ ter subitaneum enim & citra manifestam cau-
„ sam exortum virium prolapsum tantas in præ-
„ cordiis percepit anxietates & in toto corpore
„ inquietudines, ut ne per momentum quidem
„ temporis quiete sub lecto sese continere, multo
„ minus ad ludorem expectandum disponere va-
„ luerit: Aduere præterea cum pulsu arteriarum
„ frequentiore simulqve debiliori æstus insignis,
„ nausea, vomitus, ciborum inappetentia, fauci-
„ um & lingvæ ariditas, vigiliæ ferme continuæ
B &

„ & infomnia nonnunquam turbulenta, deliria,
„ convulsiones epilepticæ &c. Cumq̄ recensitus
„ hicce suis cum Symptomatibus affectus, a
„ nulla alia causa quam miasmate quodam mali-
„ gno & peregrino Spiritus animales totamque
„ massam sanguineam insigniter turbante & agi-
„ tante fuerit productus; idcirco omnis cura qui-
„ dem eo fuit directa, ut hocce peregrinum mias-
„ ma corrigeretur & a centro ad peripheriam
„ corporis propelleretur, sicq̄ motus humorum
„ inordinatus compesceretur & Symptomata mi-
„ tigarentur; in quem finem oppido quoque Salu-
„ taria fuere præscripta & adhibita remedia varia,
„ ast frustraneo omnia cum effectu; vis enim
„ morbi omnem superavit Medici industriam,
„ placidissimam a corpore separationem, quem-
„ admodum crebris & reiteratis gemitibus à
„ DEO fuit exoptata, procuravit. Est hæc mor-
„ bi exitialis historia, quæ si demortui ætatem, si
„ posteratis spem, si generosæ cognationis deside-
„ ria respicias; tragico hoc eventu omnino care-
„ re debebat. Vita ipsi brevis fuit, si spatium; sa-
„ tis tamen longa, si bene vivendi decus æstima-
„ mus. Revera enim compendium vitæ egit, quia
„ in illa optima quæque, & quotquot ad honestæ
„ vitæ integrum volumen spectant nomina, eleganter
„ complexus tuit. Fuit namque integerrima
„ erga DEUM pietate, tenaci fidei ac professionis
„ nostræ tenendæ ac vindicandæ proposito, intem-
„ rato in literas elegantiores amore, moribus ad-
„ modum honestis, miti placabilique ingenio, &
„ continuo

continuo dotium incremento conspicuus. Quod si divino arbitrio vitam seriore[m] nactus fuisset, sine dubio novum cum ipso decus Megapoleos, ac ordinis inibi equestris prodiisset. Is certe præter alia omnia gloriæ ac splendoris vestigia, quibus æque ac reliqui refulget; illud quasi præcipuum habet, quod ex eorum sanguine Ecclesiæ quoque Doctores, ac sacrarum literarum cultores nascantur. Sed sic fuit fatum B. DNI. de CRAMM, nec potest immutari: imo si vel maxime posset, etiam non deberet. Quis enim præposteram hanc vicissitudinem adprecari, quis b. defuncti causa serio exoptare vellet? Summam academiæ lucem nunc aspexit, quæ certe videntium oculos tanta vi occupat: ut tum demum agnoscant, nos inter meras umbras vivere. Magno ac laudatissimo apparatu, se sancta nunc mens tunc abitura ad futura composuit gaudia; & strenue ægro corpori, membrisque misere adfluctis compatiens, extremum subiit discrimen, ac colophonem mortalitati adjecit, lætitiâ cœlestem nunquam terminabilem liberrime inchoatura. Promovit conatus optimos cura ac pietas Max. Reverendi DN. M. WEIDNERI, qui uti incolumi a sacris confessionibus fuit, ita ægrum potenter divini Solaminis virtute erexit, atque jam moriturum DEO, quasi de manu in manum tradens, commendavit. E mortualis ipsi dies fuit 4tus Februarii jam decedens. Fuit is pridie illius feriæ, quâ pro sacra concione de frugi semine deque infelici lolio parabola explicatur. Qua quidem in re nimium
nobis

nobis est factus felicior; quem manifestissima experientia, in ejus omnisque divini oraculi sensu judicando, omnibus effecit perspicaciorem. Habuit vitæ Provincia decedens, Annos XXIII. cum VII. mensium uniusque diei excessu. In promptu nunc est ex præsentis optimi Juvenis tato exemplum capere quod singulis ex usu esse queat. Hic nempe cum juventutem mors occupet, lenes moriendi necessitatem; Cum nobilis gente ac pietate insignis decessit, universa concio studiosorum fati inclementiam, serio pietatis studio declinandam; cum præmatura ac inopina morte extinctus sit, omnes facilitatem moriendi addiscant. Quo veropenitus hujus rei memoriam intra mentem recipiamus: non postremum meo judicio adjumentum fuerit, si in ipsis exequiis, à meridie paratis, frequentes compareamus. Omnes proinde Proceres civesque ac fautores bonarum artium ac literarum hoc nomine compello, ut honorem hunc pie defuncto & bene merenti habere, ac meis quoque precibus aliquid concedere dignati, funus magno numero comitentur & illo humanitatis officio posteritatem cujusvis funeri superstitem futuram demereantur.

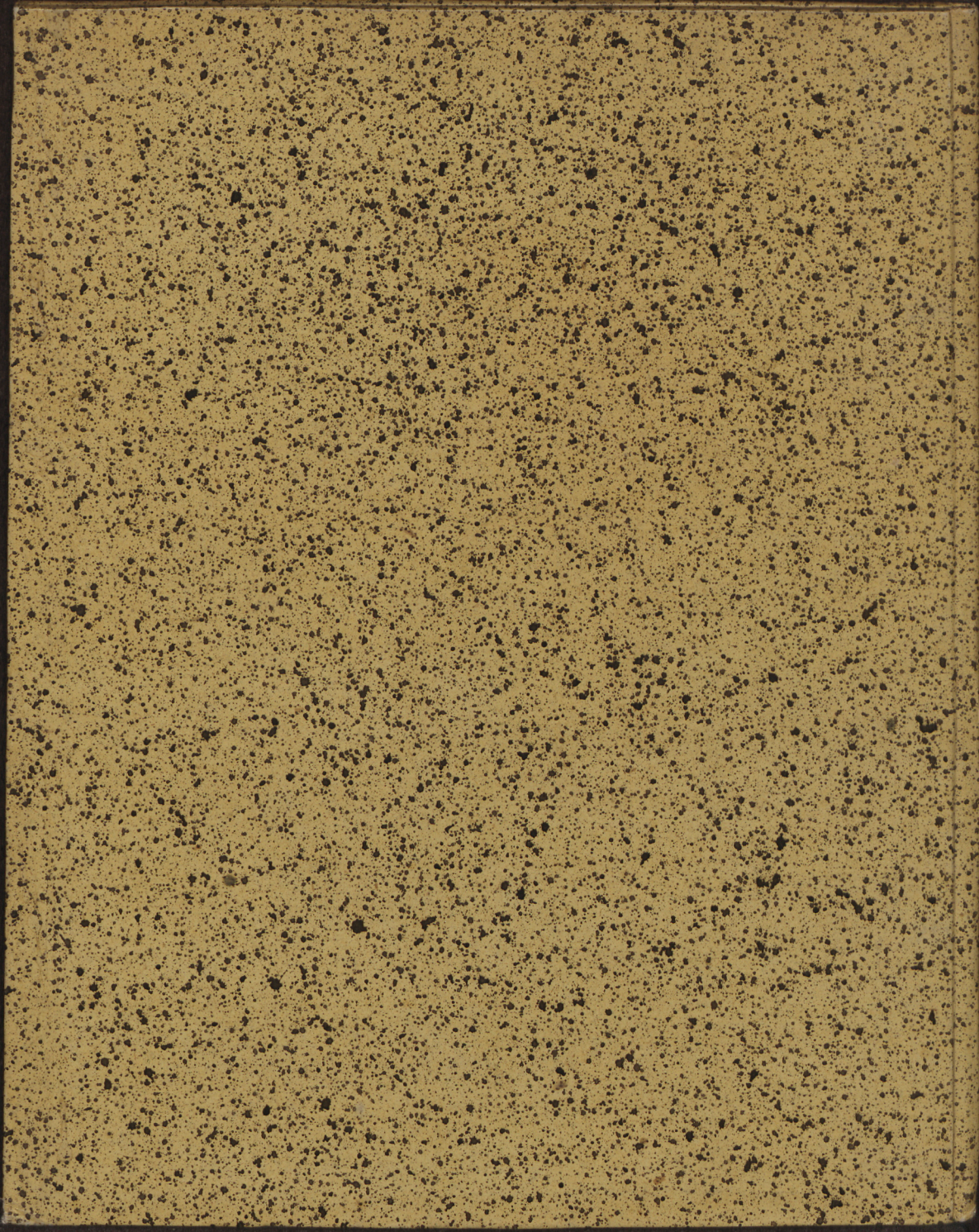
Conventus est ad l. Pomerid. in Æde Virgin.

*P. P. Sub Rectoratus Sigillo d. 13. Febr.
Anno 1702.*

continuo dotium incrementum
si divino arbitrio vitam serio
ne dubio novum cum ipso
ordinis inibi equestris prodi
alia omnia gloriae ac splen
æque ac reliqui refulget ;
habet, quod ex eorum sang
Doctores, ac sacrarum liter
tur. Sed sic fuit fatum B. I
potest immutari: imo si ve
non deberet. Quis enim pr
situdinem adprecari, quis b
optare vellet? Summam
aspexit, quæ certe videntiu
cupat; ut tum demum agn
ras umbras vivere. Magn
ratu, se sancta nunc mens
composuit gaudia; & str
membrisq; misere afflictis
mum subiit discrimen, ac
tati adjecit, lætitiã cœleste
bilem liberrime inchoatura
optimos cura ac pietas Max
WEIDNERI, qui uti incolu
nibus fuit, ita ægrum pote
virtute erexit, atq; jam m
de manu in manum tradens
mortalis ipsi dies fuit 4tus
dens. Fuit is pridie illius
concione de frugi semine de
bola explicatur. Qva q

is. Quod
fuisse, si
poleos, ac
arte præter
ia, quibus
ræcipuum
æ quoque
es nascan.
AMM, nec
isset, etiam
nanc vicif
sa serio ex
cem nunc
nta vi oc
inter me
imo appa
ad futura
corpori,
as, extre
n mortali
n termina
t conatus
i DN. M.
confessio.
Solaminis
EO, quasi
avit. E
am dece
pro sacra
olio para
e nimium
nobis

